

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
24 päivänä maaliskuuta 1993 *

Asiassa C-313/90,

Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (CIRFS), ranskalainen yhdistys, kotipaikka Pariisi, ja muut, edustajinaan asianajajat Michel Waelbroeck ja Alexandre Vandencastele, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajaja E. Arendtin toimisto, 8–10 rue Mathias Hardt,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja T. Cusack ja oikeudellisen yksikön virkamies M. Nolin, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön edustaja R. Hayder, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jota tukevat

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaispäälikkö Edwige Belliard ja johtava apulaisulkoasiainsihteri Géraud de Bergues, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 9 boulevard du Prince Henri,

ja

Allied Signal Inc., yhdysvaltalainen yhtiö, kotipaikka Morristown, New Jersey (Yhdysvallat),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Allied Signal Fibers Europe SA, ranskalainen osakeyhtiö, kotipaikka Pariisi,

edustajinaan asianajajat Jacques Ferry ja Alain Piquemal, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajaja Gaston Vogelin toimisto, 9 rue Pierre d'Aspelt,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan, että 1.8.1990 tehty komission päätös, jossa todetaan, että tuesta, jota Ranskan hallitus myöntää Allied Signal -yhtiölle erikoislujia polyesterilankoja valmistavan yksikön perustamiseen Longwyn alueelle, ei ole mitään velvoitetta antaa tietoa ennakoita ja että komissio pitää kyseistä tukea sisällöltään ja vaikutukseltaan tyydyttävänä, kumotaan ja että siltä osin kuin se on tarpeellista myös 4.10.1990 päivätty komission varapuheenjohtaja Sir Leon Brittanin kirje, jossa kyseinen komission kanta vahvistetaan, kumotaan,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. C. Rodríguez Iglesias sekä tuomarit M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida ja D. A. O. Edward,

julkisasiamies: C. O. Lenz,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 9.7.1992 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.9.1992 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques -niminen ranskalainen yhdistys (jäljempänä CIRFS), AKZO NV -niminen alankomaalainen yhtiö (jäljempänä AKZO), Hoechst Aktiengesellschaft -niminen saksalainen yhtiö (jäljempänä Hoechst), Imperial Chemical Industries plc -niminen englantilainen yhtiö (jäljempänä ICI) ja SNIA Fibre SpA -niminen italialainen yhtiö (jäljempänä SNIA Fibre) vaativat yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 12.10.1990 toimitetussa kanteessa ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan nojalla, että 1.8.1990 tehty komission päätös ja tarvittaessa myös 4.10.1990 päivätty komission varapuheenjohtaja Sir Leon Brittanin kirje kumotaan. Riidanalaisessa päätöksessä komissio arvioi, että tuesta, jota Ranskan hallitus myöntää Allied Signal -yhtiölle erikoislujia polyesterikuituja valmistavan yksikön perustamiseen Longwyn alueelle, ei ole mitään velvoitetta tehdä ilmoitusta ennakolta ja että komissio pitää kyseistä tukea sisällöltään ja intensiteetiltään hyväksyttävänä. Mainitussa kirjeessä Sir Leon Brittan vahvistaa kyseisen arvion.

Asiaa koskeva säännöstö ja riidan tausta

- 2 Kaavoituspalkkiojärjestelmään Ranskassa hyväksyttävien alueiden rajaamisesta 10.10.1984 tekemällään päätöksellä 85/18/ETY (EYVL 1985 N:o L 11, s. 28) komissio antoi luvan kaavoituspalkkioiden myöntämiseen tietyillä Manner-Ranskan alueilla, mukaan lukien Meurthe-et-Mosellen departementissa sijaitseva Longwyn alue, koska se piti kyseisiä palkkioita yhteismarkkinoille soveltuvina. Kyseisen päätöksen 7 artiklan mukaan päätös ei kuitenkaan rajoita tietyillä aloilla voimassa olevien tai myöhemmin vahvistettavien erityissääntöjen noudattamista.
- 3 Komissio oli aiemmin lähettänyt jäsenvaltioille 19.7.1977 päivätyn kirjeen, jonka otsakkeena oli ”Synteettisten kuitujen alalle myönnettävä tuki”. Tässä kirjeessä todettiin erityisesti, että ”synteetikuituteollisuudelle on ETY:ssä ominaista, että sen tuotantokapasiteetti on paljon suurempi kuin myyntimahdollisuudet” ja että ”komissio – – katsoo, että jäsenvaltioiden olisi kahden seuraavan vuoden ajan pidättäydyttävä – – tekemästä sellaisia uusia tuen myöntämispäätöksiä, joilla olisi nykyistä tuotantokapasiteettia lisäävä vaikutus – – Alueellisen tuen osalta pidättyvyyttä olisi noudatettava myös niissä tapauksissa, joissa – – alueellinen tuki myönnetään ilman eri toimenpiteitä ja

ilman, että siitä on annettava tieto ennakolta”. Kirjeessä täsmennettiin edelleen, että jäsenvaltioiden oli saatettava ennakolta komission käsiteltäviksi kaikki tuen myöntämistä koskevat suunnitelmansa riippumatta siitä, oliko kyseisellä tuella kapasiteettia lisäävä vaikutus. On kiistatonta, että jäsenvaltiot tuolloin hyväksyivät kyseisessä kirjeessä annetut ”toimintaohjeet”.

- 4 Saatuun jäsenvaltioiden vastaukset komissio lähetti niille vuonna 1978 mietinnön, joka sisälsi joitakin täsmennyksiä kyseisille toimintaohjeille annettavaan tulkintaan etenkin niiden soveltamisalan osalta, johon ”kuuluvat sekä tekstiili- että teollisuuskäyttöön tarkoitetut akryyli-, polyesteri- ja polyamidikuidut”. Kiistatonta on, etteivät jäsenvaltiot, joille mietintö oli osoitettu, tuolloin asettaneet toimintaohjeiden soveltamisalaa kyseenalaiseksi.
- 5 Tällä tavoin käyttöön otettujen toimintaohjeiden voimassaoloaikaa pidennettiin kahden vuoden välein ja tarvittaessa niiden soveltamisalaa laajennettiin; kanteen nostamisajankohtana voimassa ollut toimintaohjeiden toisinto oli esitetty 8.7.1989 annetussa tiedonannossa (EYVL N:o C 173, s. 5). Kyseisessä tiedonannossa, jonka otsakkeena oli ”Yhteisön synteettikuituteollisuudelle myönnettävä tuki”, vahvistettiin erityisesti, että komissio ”on päättänyt jo ennakolta antaa kieltävän lausunnon sellaisista jäsenvaltioiden tukiehdotuksista – – joilla olisi synteettikuitualan (akryyli-, polyesteri-, polypropeeni- ja polyamidikuidut ja -langat ja näistä langoista teksturoitu lanka valmiin tuotteen luonteeseen tai tyyppiin ja lopulliseen käyttötarkoitukseen katsomatta) yhtiöiden nettotuotantokapasiteettia lisäävä vaikutus”.
- 6 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että CIRFS sai tietää vuonna 1989, että Allied Signal Inc. -niminen yhdysvaltalainen yhtiö ja sen ranskalainen tytäryhtiö Allied Signal Fibers Europe SA (jäljempänä Allied Signal), olivat olleet yhteydessä Espanjan, Itävallan ja Ranskan hallituksiin tarkoituksenaan tutkia mahdollisuuksia saada tukea teollisuuskäyttöön tarkoitettuja polyesterilankoja valmistavan yksikön perustamiseen. CIRFS välitti kyseisen tiedon edelleen komissiolle ja pyysi sitä ottamaan yhteyttä kyseisiin hallituksiin. Se otti myös itse yhteyttä suoraan kyseisiin hallituksiin ja Allied Signalin edustajiin ilmoittaen näille, että se piti mitä tahansa kyseiselle alalle myönnettävää tukea yhteensopimattomana voimassa olevien toimintaohjeiden kanssa.
- 7 Allied Signalin ja Espanjan ja Itävallan hallitusten väliset neuvottelut eivät johtaneet tulokseen eivätkä kyseiset hallitukset näin ollen myöntäneet tukea.

- 8 CIRFS pyysi 20.6.1990 komissiota ottamaan yhteyttä Ranskan viranomaisiin ja pyytämään näiltä, etteivät ne myöntäisi tukea Allied Signalille. Kun AKZO sai tietää Ranskan hallituksen päättäneen myöntää Allied Signalille kaavoitus-palkkiota teollisuuskäyttöön eli eurooppalaisille autonrenkaiden valmistajille toimitettaviksi tarkoitettuja polyesterikuituja valmistavan tehtaan perustami-
seen Longwyn alueelle, se lähetti komission kilpailuasioista vastaavalle varapuheenjohtajalle, Sir Leon Brittanille 29.6.1990 päivätyn kirjeen saat-
taakseen tämän tietoon huolensa kyseisen tuen myöntämisestä ja kysyäksen
tämän mahdollista kantaa asiaan.
- 9 Komissio lähetti CIRFS:lle 1.8.1990 päivätyn kirjeen, jossa se totesi, että
kyseisen tuen myöntämisessä oli kysymys alueellisen kaavoituspalkkiojärjes-
telmän soveltamisesta, että myöntämispäätöksestä oli ilmoitettu yritykselle
”ennen synteettikuitualaa koskevien toimintaohjeiden viimeisintä laajennusta”
ja ettei siitä näin ollen ollut mitään velvoitetta antaa tietoa ennakolta.
- 10 AZKOLle lähettämässään 4.10.1990 päivätyssä kirjeessä Sir Leon Brittan
vahvisti kyseisen komission kannan todeten erityisesti, että vaikka tältä osin
käyttöön otetut toimintaohjeet oli laadittu sanamuodoltaan melko yleisiksi,
komissio oli ennen heinäkuuta 1989 tulkinnut niitä suppeammin katsoen, että
niitä oli sovellettava ainoastaan tekstiilikäyttöön tarkoitettujen kuitujen osalta.
- 11 Tuolloin kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen.
- 12 Yhteisöjen tuomioistuin on hyväksynyt 20.3.1991 antamallaan määräyksillä
Ranskan tasavallan, Allied Signalin ja Allied Signal Fibers Europen väliintu-
lon komission vaatimusten tukemiseksi.
- 13 AKZO-yhtiö ilmoitti yhteisöjen tuomioistuimelle 7.1.1993 päivätyssä kirjees-
sä peruuttavansa nostamansa kanteen tuomioistuimen työjärjestyksen 78 artik-
lan mukaisesti. Viidennen jaoston puheenjohtaja on 18.2.1993 antamallaan
määräyksellä poistanut asian C-313/90 yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä
siltä osin kuin se koskee AKZON nostamaa kannetta.
- 14 Asiaa koskevia tosiseikkoja, menettelyn kulkua sekä asianosaisten esittämiä
perusteita ja väitteitä koskevat tarkemmat tiedot ilmenevät suullista käsittelyä
varten laaditusta kertomuksesta. Oikeudenkäyntiasiakirjojen näitä osia
käsitellään jäljempänä vain, mikäli se on tarpeen tuomioistuimen perustelujen
selvittämiseksi.

Kanteen kohde

- 15 Aluksi on aiheellista määritellä kanteen kohde.
- 16 Esittämissään vaatimuksissa kantajat vaativat, että 1.8.1990 tehty komission päätös ja 4.10.1990 päivätty Sir Leon Brittanin kirje kumotaan. Kantajat väittävät, että toisin kuin komissio on asian arvioinut, riidanalainen tuki kuuluu toimintaohjeiden soveltamisalaan ja että kyseisten ohjeiden mukaisesti siitä olisi näin ollen ollut annettava tieto ennakolta perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- 17 Viimeksi mainitusta määräyksestä ilmenee, että sillä, että tuesta on ilmoitettava ennakolta, pyritään antamaan komissiolle mahdollisuus päättää, onko perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely syytä aloittaa. Näin ollen komission päätös, jonka mukaan ilmoitusvelvollisuus ei koske riidanalaista tukea, vastasi päätöstä olla aloittamatta perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä sillä perusteella, että kysymys on voimassa olevasta tuesta, johon oli jo ennakolta annettu lupa edellä mainitussa päätöksessä 85/18/ETY.
- 18 Näiden täsmennysten perusteella kannetta on tulkittava siten, että siinä vaaditaan kumottavaksi komission päätös kieltäytyä aloittamasta 93 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä, sellaisena kuin tämä päätös ilmaistiin edellä mainituissa kahdessa tiedonannossa.

Tutkittavaksi ottaminen

- 19 Väliintulijat ovat esittäneet oikeudenkäyntiväitteen väittäen pääasiallisesti, että kantajilla ei ole asiavaltuutta perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan perusteella. Kantajat puolestaan riitauttavat väliintulijoiden oikeuden esittää kyseinen oikeudenkäyntiväite.
- 20 Tältä osin on aiheellista palauttaa mieliin, että esittämissään vaatimuksissa komissio on tyytynyt vaatimaan kanteen hylkäämistä perusteettomana mutta että se ei ole missään vaiheessa riitauttanut kantajien asiavaltuutta. Päinvastoin komissio on katsonut, että jos tukea saaneen yrityksen kilpailijoilta evättäisiin oikeus nostaa kanne komission päätöksestä kieltäytyä aloittamasta perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä, se

merkitsisi vakavaa puutetta saman perustamissopimuksen 164 artiklassa määrättyssä oikeussuojajärjestelmässä.

- 21 Mitä tulee väliintulijoiden oikeuteen esittää oikeudenkäyntiväite, on syytä todeta, että Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan kolmannen kohdan mukaan väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia. Lisäksi väliintulijan on tuomioistuimen työjärjestyksen 93 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävä asia sellaisena kuin se on väliintulohetkellä.
- 22 Edellä esitetystä seuraa, että väliintulijoilla ei ollut oikeutta esittää oikeudenkäyntiväitettä ja ettei yhteisöjen tuomioistuimen ole näin ollen tarpeen tarkastella perusteita, joihin väliintulijat ovat vedonneet.
- 23 Koska kysymys on ehdotonta prosessinedellytyksen puuttumista koskevasta väitteestä, yhteisöjen tuomioistuimen on kuitenkin tutkittava työjärjestyksen 92 artiklan 2 kohdan nojalla omasta aloitteestaan, onko kanne otettava tutkittavaksi (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2945).
- 24 Tätä tarkoitusta varten on aiheellista ensiksi palauttaa mieliin, että toimesta voidaan nostaa kanne perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla ainoastaan, jos sillä on oikeusvaikutuksia (ks. asia 22/70, komissio v. neuvosto, nk. AETR- eli ERTA-tapaus, tuomio 31.3.1971, Kok. 1971, s. 263).
- 25 Tältä osin on syytä ensiksikin todeta, että arvioidessaan, että tukeen ei ollut sovellettava perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa määrättyä ennakkollista ilmoittamista koskevaa menettelyä, komissio katsoi, ettei kyseinen tuki kuulunut toimintaohjeiden soveltamisalaan, ja toisaalta, että koska tuki myönnettäisiin edellä mainitun päätöksen 85/18/ETY mukaisena kaavoitus-palkkiona, se oli voimassa oleva tuki.
- 26 Seuraavaksi on syytä todeta, että kanteen kohteena oleva päätös ei ole pelkkä valmisteleva toimenpide, jonka mahdollisen lainvastaisuuden varalta oikeussuojakeinoksi riittäisi mahdollisuus nostaa kanne menettelyn päätteeksi tehtävästä päätöksestä. Päätös kieltäytyä aloittamasta perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä on nimittäin luonteeltaan lopullinen, eikä sitä näin ollen voida määritellä pelkäksi valmistelevaksi toimenpiteeksi.

- 27 Näin ollen on johtopäätöksenä todettava, että riidanalaisella päätöksellä on lopullisia oikeusvaikutuksia ja että siitä näin ollen voidaan nostaa kanne perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla.
- 28 Koska päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle eikä kantajille, on toiseksi aiheellista tutkia, koskeeko päätös kantajia perustamissopimuksen 173 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettulla tavalla suoraan ja erikseen.
- 29 On kiistatonta, että etujärjestönä, johon eri maiden merkittävimmät synteetisten kuitujen valmistajat kuuluvat, CIRFS on kyseisten jäsentensä edun mukaisesti monin tavoin edistänyt kyseisen alan rakenneuudistuspolitiikan toteuttamista. Erityisesti se on ollut jatkuvassa yhteydessä komission kanssa toimintaohjeita käyttöön otettaessa, niiden voimassaoloaikaa pidennettäessä ja niitä mukautettaessa. Tätä oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana CIRFS kävi lisäksi komission kanssa aktiivisia neuvotteluja erityisesti esittämällä sille kirjallisia huomautuksia ja olemalla kiinteässä yhteydessä sen toimivaltaisiin yksiköihin.
- 30 Kanteen kohteena oleva päätös vaikuttaa näin ollen CIRFS:n asemaan toimintaohjeista käytyjen neuvottelujen osapuolena. Tästä seuraa, että kanne on otettava tutkittavaksi siltä osin kuin se koskee CIRFS:ää (ks. yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy ym. v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219).
- 31 Koska kyseessä on useiden kantajien yhteinen kanne, ei muiden kantajien asiavaltuuksia ole tarpeen tutkia.

Pääasia

- 32 Osoittaakseen kanteen täysin perusteettomaksi Ranskan hallitus ja Allied Signal väittävät, ettei kolmantena osapuolena olevalla yrityksellä ole oikeutta kyseenalaistaa komission ja jäsenvaltioiden tulkintaa toimintaohjeiden sanamuodosta. Niinpä väliintulijat ovat pyytäneet palauttaa mieliin, että tukea koskevat toimintaohjeet on osoitettu ensisijaisesti jäsenvaltioille ja että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (ks. asia 310/85, Deufil v. komissio, tuomio 24.2.1987, Kok. 1987, s. 901) tällaiset toimintaohjeet muodostuvat pelkistä ohjeellisista säännöistä, joissa ainoastaan määritellään menettelytapa, jota komission tarkoituksena on noudattaa sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat vahvistaneet hyväksyvänsä sen tiedonannot niiden sanamuodon ja soveltamisalan osalta.

- 33 Kyseistä väitettä ei voida hyväksyä.
- 34 Ensiksikin on tehtävä ero käsiteltävänä olevan asian ja sen asian välillä, jossa edellä mainittu tuomio Deufil vastaan komissio annettiin. Viimeksi mainittu asia koski pääasiallisesti sitä, voitiinko tuolloin riidan kohteena olleissa toimintaohjeissa poiketa perustamissopimuksen säännöistä, kun taas käsiteltävänä olevassa asiassa kysymys on siitä, voiko toimintaohjeilla olla sitova vaikutus. Tuomion Deufil vastaan komissio perusteluja ei näin ollen voida sellaisenaan soveltaa käsiteltävänä olevaan asiaan.
- 35 Toiseksi on aiheellista todeta, että tässä tapauksessa toimintaohjeissa esitetyillä ja jäsenvaltioiden itsensä hyväksymillä säännöillä on muun muassa se vaikutus, että niillä peruutetaan tietyn tyyppisen, niiden soveltamisalaan kuuluvan tuen myöntämiseen aiemmin annettu lupa, minkä vuoksi kyseinen tuki määritellään nyt uudeksi tueksi, jota velvollisuus ennakolta ilmoittamiseen koskee.
- 36 Edellä esitetystä seuraa, ettei se, että toimintaohjeet perustuvat jäsenvaltioiden ja komission väliseen sopimukseen, muuta niiden sanamuodon objektiivista merkitystä eikä niiden sitovaa vaikutusta.
- 37 Näin ollen on tarkasteltava perusteita, joihin kantajat ovat vedonneet.
- 38 Ensimmäisenä perusteenaan kantajat väittävät, että ajankohtana, jona Ranskan hallitus väittää tehneensä päätöksensä, toisin sanoen kesäkuussa 1989, toimintaohjeita oli sovellettava teollisuuskäyttöön tarkoitettujen kuitujen osalta. Kantajien mukaan toimintaohjeita on sovellettu synteetikuitualalla vuodesta 1977 sekä teollisuus- että tekstiilikäyttöön tarkoitettujen kuitujen osalta. Kantajien tämän väitteen perustana on erityisesti 19.7.1977 annettujen toimintaohjeiden sanamuoto, jossa ei tehdä mitään eroa kuitujen käyttötarkoituksen mukaan, sekä vuoden 1978 mietintö, jossa komissio täsmentää, että toimintaohjeiden soveltamisalaan kuuluvat sekä tekstiili- että teollisuuskäyttöön tarkoitettut akryyli-, polyesteri- ja polyamidikuidut.
- 39 Vastineessaan ja suullisen käsittelyn kuluessa komissio on vedonnut siihen, että toimintaohjeet oli laadittu tuotannon laajenemisen välttämiseksi aloilla, joilla jo oli ylituotantoa ja tuotannon ylikapasiteettia. Niinpä tekstiilikäyttöön tarkoitettujen synteetikuitujen alalla oli komission mukaan ylikapasiteettia. Komissio on kuitenkin myös myöntänyt aluksi täsmentäneensä, että toimintaohjeiden soveltamisalaan kuuluivat sekä tekstiili- että teollisuuskäyttöön tarkoitettut akryyli-, polyesteri- ja polyamidikuidut. Suullisen käsittelyn

aikana komissio on lisäksi myöntänyt, että edellä mainitun vuoden 1978 mietinnön sanamuodon perusteella toimintaohjeet koskivat tuona ajanjaksona kaiken tyyppisiä kuituja.

40 Näin ollen on johtopäätöksenä todettava, että sinä ajankohtana vuonna 1977, jona toimintaohjeet tulivat voimaan, niiden soveltamisalaa kuuluivat kaiken tyyppiset synteettikuidut, mukaan lukien teollisuuskäyttöön tarkoitettut.

41 Vielä on tarkasteltava, muutettiin toimintaohjeiden soveltamisalaa myöhemmin siten, että teollisuuskäyttöön tarkoitettut kuidut eivät olisi kuuluneet siihen käsiteltävänä olevaa asiaa koskevien tosiseikkojen tapahtuma-aikana.

42 Tältä osin komissio on väittänyt, että toimintaohjeita muutettiin kesäkuussa 1988 tehdyllä päätöksellä, jossa komissio antoi luvan tuen myöntämiseen saksalaiselle synteettikuitujen valmistajalle, joka oli Faserwerk Bottrop -niminen yhtiö, uuden erittäin ohuita polypropeeni- ja polyeteenikatkokuituja ja kuitukangasta valmistavan tuotantoyksikön perustamiseen; komission mukaan kyseinen päätös oli perustunut toteamukseen, etteivät kyseisen tuotantoyksikön toimitukset voineet suuntautua perinteiselle tekstiili- ja vaatetuslalle, jolle toimintaohjeet oli komission käsityksen mukaan yksinomaisesti tarkoitettu. Komission mukaan kyseinen päätös merkitsi toimintaohjeiden implisiittistä muutosta, joka sen oli otettava huomioon myöhemmin yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamiseksi. Komissio katsoo myös CIRFS:n panneen merkille kyseisen implisiittisen muutoksen, erityisesti koska se oli pyytänyt, että kun toimintaohjeet vuonna 1989 uudistettaisiin, ne ulotettaisiin koskemaan erikoislujia, toisin sanoen teollisuuskäyttöön tarkoitettuja lankoja.

43 Nämä perustelut on hylättävä.

44 Tältä osin on todettava, että yleisesti sovellettavaa tointa ei voida implisiittisesti muuttaa yksittäistapausta koskevalla päätöksellä.

45 On myös syytä korostaa, ettei yhdenvertaisen kohtelun tai luottamuksen suojan periaatteisiin voida vedota sen perustelemiseksi, että tointa tulkitaan uudestaan virheellisesti.

46 Myöskään sillä, että CIRFS välittömästi tämän jälkeen pyysi toimintaohjeiden soveltamisalan ulottamista koskemaan erikoislujia lankoja, ei voi olla vaikutusta kyseiselle toimelle annettavaan objektiiviseen tulkintaan.

47 Näin ollen on johtopäätöksenä todettava, että toimintaohjeiden soveltamisalaa ei muutettu Bottropin tapausta koskeneella päätöksellä eikä sitä muuttanut se, mitä CIRFS mahdollisesti teki välittömästi kyseisen päätöksen jälkeen.

48 Myös Ranskan hallitus on väittänyt toimintaohjeiden soveltamisalaa muutetun niiden vahvistamisajankohdan ja riidanalaisen tuen myöntämisaikojen välillä. Niinpä Ranskan hallitus toteaa komission huomauttaneen 7.7.1987 päivätyssä kirjeessään toimintaohjeiden uudistamisesta vuosiksi 1987–1989, että ”tekstiilikäyttöön tarkoitettujen synteettikuitujen ja -lankojen kysynnän yhteisössä otaksutaan pysyvän lähitulevaisuudessa parhaimmillaankin muuttumattomana – – ”. Ranskan hallitus päättelee tästä, että 6.6.1989 päivätyssä kirjeessä määriteltyjen sääntöjen, jotka kiistatta koskivat teollisuuskäyttöön tarkoitettuja kuituja, voimaantuloajankohtana se saattoi perustellusti arvioida, etteivät toimintaohjeet koskeneet riidanalaista tukea.

49 Kyseinen perustelu on hylättävä.

50 Ottaen huomioon, että toimintaohjeita oli sovellettu synteettikuitujen alalla vuodesta 1977 sekä tekstiili- että teollisuuskäyttöön tarkoitettujen kuitujen osalta, niiden soveltamisalaa ei voida katsoa olleen mahdollista rajoittaa kirjeessä esitetyllä, alan taloudellista tilannetta koskevalla mielipiteellä.

51 Näin ollen on johtopäätöksenä todettava, että toimintaohjeita sovelletaan ja on sovellettu alusta alkaen teollisuuskäyttöön tarkoitettujen synteettikuitujen alalla. Tästä seuraa, että ilmoitusvelvollisuus koski riidanalaista tukea ja asia on näin ilman, että kyseisen tuen tarkkaa myöntämisaikakohtaa on tarpeen määritellä.

52 Kaikkien edellä esitettyjen näkökohtien perusteella CIRFS:lle 1.8.1990 päivätyllä komission kirjeellä tiedoksi annettu päätös, jossa komissio kieltäytyy aloittamasta perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä sellaisen tuen osalta, jota Ranskan tasavalta on myöntänyt Allied Signalle polyesterikuituja valmistavan tehtaan perustamiseen Longwyn alueelle, on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

53 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäynti-

kulut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta välitoimia koskevasta menettelystä aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja, joista kantajat vastaavat.

- 54 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti Ranskan tasavalta ja toisaalta Allied Signal ja Allied Signal Fibers Europe vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolausehman:

- 1) CIRFS:lle 1.8.1990 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annettu päätös, jossa komissio kieltäytyy aloittamasta ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä Ranskan tasavallan Allied Signalille myöntämän tuen osalta, kumotaan.
- 2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta välitoimia koskevasta menettelystä aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja, joista kantajat vastaavat. Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Rodríguez Iglesias

Zuleeg

Joliet

Moitinho de Almeida

Edward

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä maaliskuuta 1993.

J.-G. Giraud
kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias
viidennen jaoston puheenjohtaja